

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravnništvo:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 3 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 101.

V Ljubljani v torek, 1. julija 1884.

Tečaj I.

O našem ljudskem šolstvu.

(V odgovor «Slov. Narodu».)

Vsakemu, kdorkoli se je zanimal za razvoj novodobnega slikarstva, bode znan nek poseben genre modernih francoskih umetnikov. Vstvarjajo ti podoba, katera te očara na prvi pogled; ko pa bliže stopaš ter si natančno ogleduješ umotvor, izginila bode kmalu prvotna iluzija. Zrisek nikakor ni pravilen, kolorit zgubi svojo navidezno krepkost, mestu plastično risanih podob te v oči bode skoraj odurna zmes neprijetnih šterkotin — in z neko opravičeno nejevoljo obrneš se proč od umotvora, kateri je s prva v tvojih prsih zbudil nemo občudovanje! In nič drugače se ne godi objektivnemu opazovalcu našega narodnega gibanja. Iz daljave se mu pač dozdeva navdušeno delovanje, plemenito rodoljubje vse to, kar sedaj vre in kipi v domačem taboru, a na drobno si ogledaj to mravljinčjo delavnost, ne pazi na vriš in hrup preglasne peščice, opazuj jih pri delu, in skozi leskečo drobnjavo žvenketajočih fraz ti bode nasproti štrlela stvarna nebrižnost in zaspanost v narodnem oziru!

To nam je bilo posebno jasno, prečitavšim sobotni članek „Slovenskega Naroda“ z naslovom: „Sodba slepega o bojah“. Da bi nekoliko več veljave pridobil svojemu duševnemu proizvodu, stavljal mu je iznajdljivi pisatelj na čelo oblastno tvrdo: „Iz učiteljskih krogov“. Ne bodemo preiskavali, če se v istini taki veleumi nahajajo med kranjskim učiteljstvom — ali če ima morda uredništvo najstarejšega slovenskega dnevnika le posebnega učitelja za parado v svoji zalogi. Niti spodtikali se ne bodemo na raznih nedostatkostih gledé znanja šolskih zakonov, iz katerih bi se dalo sklepati, da je baš ta predmet „Narodovemu“ sotrudniku iz učiteljskih krogov delal mnogo preglavice pri zrelostnem izpitu, le to hočemo dokazati, na neovrtni način dokazati, da je „Slov. Nar.“ s tem člankom najhujšo sodbo izjavil o — lastni svoji stranki!

Listek.

Stare in nove vesti o solncu.

Dosledni v nedoslednosti skušamo na tej strani doseči, kolikor moč, neodvisnost od naravnih sil, na onej pa jih samopašno vklepamo in vpregamo — kakor pač bolje služi sedanji vsaj za toliko optimistični dobi, da ne smatramo življenja v „solzni dolini“ enostransko kot čas trpljenja, nego kot vlast, vredno, da jo branimo in ohranimo, iskajoč z vsemi, celo trudapolnimi pomočki zadovoljnost in srečo.

Odkar pozna rod človeški dobroto umetne svetlobe, skuša nekako samostalno neodvisnost — ali da rabimo novodobno besedo naltolčno — neko stopinjo emancipacije celo od žarnega solca doseči. Poskusov, „noč preobrniti v dan“, pač ni nikedar venčal tako „sijajen“ vspeh, kakoršen je oni, ki nam je dal v oblast umetno električno luč, koji čuditi se nam je skopa narava prej le v preminljivem blisku dovolila.

Ubogi dunajski prijatelj, koliko nezasluznega očitania moral si požirati tekem zadnjih tednov! Nisi več poznal svojih rojakov, od daleč si jih opazeval in tvoja ostra sodba bila je vsled tega v nekaterem oziru morda še premeška, premalo rezna. Domišljeval si se in *bona fide* napisal, da je ljudsko šolstvo na Kranjskem vendar uže narodno, in kako bi tudi ne! Vsaj si čital po časnikih poročila iz ljubljanskega mestnega zastopa, zahtevajoča, naj se po vseh razredih uvede slovenščina kot jedini učni jezik ter nemščina po polnem odpravi iz prvega in drugega razreda mestnih šol. Znan ti je bil tudi odgovor deželnega šolskega sveta, nikakor ne protiven terjatvam ljubljanske občine. Ljubljanske mestne šole preustrojile so se v narodnem duhu, ne gledé na učni črtež z dné 19. marc. 1879; z novim šolskim letom bode po vseh razredih slovenščina učni jezik, nemščina pa le učni predmet v višjih oddelkih, pričenshi od tretjega razreda — to vse si je pridobil občinski zastop glavnega mesta, posluževaje se svojih zakonitih pravic. Iste pravice v tem oziru pa ima vsako srenjsko starešinstvo, vsak krajni šolski svet — a ker se nikdo niti ganil ni, kje za Boga se je prijatelju Stritarju moglo le sanjati, da obstoje po naših šolah po deželi še one norme, ktere so tako globoko užalile „Narodovega“ sotrudnika občutljivo dušo!

Toda, šalo pri kraji in postanimo resni! Nimamo nobenega povoda, s svojega stališča braniti učni črtež l. 1879, in v kolikor je tendenca našega lista zavisna od osebnega mnenja urednikovega, odločno obsojamo ta črtež i mi. Nova šola nalaga itak sama po sebi preveč bremen šibki mladini. Smoter, katerega si stavlja, je morda previsok in preoddaljen ter se dá le v redkih slučajih doseči na takih učilnicah, kjer učni jezik nobenih težav ne dela. Pri nas pa je pred nekimi leti v tedaj merodajnih krogih zavladala iluzija, da mora ljudska šola poleg svojega prvotnega namena prevzeti se težavno nalogo, neukretno slovensko deco privaditi nemškemu jeziku v besedi in

Naravnost drzen in gotovo nevoljo starih božanstev budeč čin pa je oni, osvoboditi rast „lilije na polji“ in ostalih otrok Florinih od svojevolje solca ter jih izročiti oni mogočni svetlobi, ktere prvo nezatno prikazen je človek izvil iz drgnenega jantarja. Saj je slavnoznan W. Siemens na podlagi lastne izkušnje izrekel prepričanje, da niso več daleko dnevi, ko bo vse veliko vrtnarstvo na pomoč pozvalo električno luč; ko bodo vsi premožnejši posestniki z električno svetilnico po noči neodvisnost od letne dobe dosegali. Električna svetloba v menjavi z dnevno pospešuje namreč razvoj rastlin prav znatno: cvetje dobi živeje barve, plodove odlikuje pomnožen aroma — le sladorja imajo manj v sebi — tudi hitreje zoré. Vinska trta je pri poskusih imenovanega učenjaka v 10 tednih ponudila zrelo grozdje. — Ni se nam sicer bati, da bi solnčni bog razžaljen zavozil z blestečim solnčnim vozom kam tje po „rimski cesti“, češ, „pritlikave revice človeške, nadomestite me iz lastnih moči zemeljskih“ — tem protivneja pa je za sedaj visoka cena električnega vrtnarstva, ki nikakor ni v ugodnem razmerji z doseženimi pobjljski.

pisavi (*die Schüler zu befähigen, die deutsche Sprache als Umgangssprache in Wort und Schrift zu gebrauchen*). Naravno, da ljudska šola ni mogla ustreči svojemu namenu; preveč se je zahtevalo od učencev, posledica temu je bila, da se učenci povsod tam, kjer so se strogo izpeljale določbe učnega črteža, niso priučili nobenemu jeziku, ne nemškemu ne materinemu ter da se je med mladim zarodom na srednjih šolah v obilnem številu pokazalo pravo rušev je. Tako je baš ta učni črtež postal bistvena nevarnost duševnemu razvoju našega naroda — in tedaj je mestni zastop ljubljanski z narodnega stališča pravo pot ukrenil, da ni preje miroval, v šolskem odseku, v zbornici in po svojem zastopniku v deželnem šolskem svetu na to silil, da se razveljavijo dotične jezikovne določbe učnega črteža za ljubljanske šole. Deželno šolsko oblastvo se tudi ni vtaborilo za tem, sedanjim razmeram neprimernim črtežem; vstreglo je zahtevam ljubljanske občine, dasi z zakonitim in tedaj neizogibnim pogojem, da ima mesto skrbeti tudi za pouk nemških otrok v nemških šolah. Stališče deželnega šolskega sveta moralo je biti slehernemu jasno! Ako bi tedaj med vnetimi partizani „Slov. Naroda“ količkaj stvarnega zanimanja bilo za narodnje težnje — bila bi za nje prava igrača, opozoriti občinstvo na vzgled ljubljanskega starešinstva.

In pseudo-učitelju „Slovenskega Naroda“, — predstavlja se nam pod ljubkim domačim imenom „Tone“, — ni trebalo čakati do deželne učiteljske konference, katera se letos po jasni določbi § 46 državne šolske novele z 2. maja 1883 sklicati nikakor ne more. Ista pravica, stavljeni samostojne predloge deželnemu šolskemu oblastvu, pristaja po § 4, alinea 12. deželnega zakona z 9. marcija 1879, tudi krajnim šolskim svetom, in sigurno bi razboriti dolenski pedagog lahko pro-uzročil dotični sklep vsaj v svoji šolski občini ter tako priliko dal deželnemu šolskemu svetu, pečati se z nova s to imenitno zadevo. Načeloma je velevažno vprašanje uže rešeno z

Sijajni tekmeč dnevniku svetilu na nebu pač sploh ne more nadomestiti dobrot njegovih. Prevelikanske so.

Vse življenje rastlinsko, živalsko in človeško ima svojo *conditio, sine qua non*, svoj izvor v žarkih zlatega solca. Njih toplota je pač, ki preminja vodo v sopare ter jih raznaša nad zemljinem površjem v kraje, kjer se zgosté in padejo na žejno grudo, da morejo rastline vsrkati v sé potrebno vodo in žnjo rudninsko hrano, da napajajo studence, ki vzdržujejo velikanski, vsestransko važni obtok vode v potokih in rekah. Isti žarki razgrevajo pa tudi tla, in toplota je čudoviti življ. ki vzbuja in vzdržuje ono zagonetno gibanje, katero imenujemo življenje. Nijedno živo bitje ne bi moglo prestatati v mraznem otrpljenji!

Ne manjega vpliva je svetloba, ki se izliva iz središča vsakoletnega pota zemljinega. V črni temoti ne ostane niti zelena vejica živa. S pomočjo svetlih žarkov prisvajajo si rastline ogljenec iz njegove kisline, katero sope iz sé na milijarde ljudi in živali. Svetloba in gorkota vpeljujeta imenovano in druge prvine v žive spojine rastlinskega telesa, s

odlokom do ljubljanskega mestnega zastopa; formalna rešitev za deželo sploh pa ne bode mogoča preje, nego da se zaslišijo tisti, kateri šolo vzdržujejo (§ 6. drž. šolske postave z 14. maja 1869). Vsakdo mora sprevideti, da bi bilo po vsem neumestno, ako bi vrhovno šolsko oblastvo na Kranjskem brez vnanjega povoda začelo koledovati pri poklicanih faktorjih. S tem bi se le protivniku potisnilo orožje v pest, in kmalu bi se razlegal po vsem nemško-liberalnem časopisju le en glas, da kranjski deželni šolski svet iz strankarskih namenov vsiljuje slovenščino našim ljudskim šolam. Čakati je moral na pojave deželnega odbora in dotičnih krajin šolskih svetov. Ne znamo, zakaj da se preselavni deželni odbor dosedaj ni bavil s tem ozbiljnim predmetom; isto tako ne gre nam razsojati, iz katerih vzrokov do denšnjega dne trdovratno molče vsi zakoniti zastopi posameznih šolskih občin.

Nismo pričeli polemike, — prouzročil jo je nepremišljeni napad na dunajskega našega sotrudnika in ljubljansko vladno. Sedaj naj sodi slovenski svet, koga da zadeva krivda, ako je dunajski podlistkar preugodno sodil o našem šolstvu, ako je za naše ljudske šole, Ljubljano izimši, merodajen še učni črtež z leta 1879. Ravno ta *factum* pa drastično osvetljuje otročje-naivno delovanje naših radikalnih Zion-skih čuvajev, kateri niti ne vedó, kje da slovenski narod črevelj žuli. To vam je bil krik in ropot zaradi onih po polnem neškodljivih 600 gld., katere je zadnji deželni zbor volil za neobligatni pouk v drugem dežel-nem jeziku na večrazrednih šolah (a ne, kakor trdi dobro poučeni „učitelj“ (!) „Slov. Naroda“, na jednorazrednicah). Zbrana je bila vsa črna vojska, po vseh slemenih hribovite naše domovine žarile so se in plapolale gromade, da vzdramijo narod iz svojega spanja, v sveti boj proti narodnim izdajicam! A noben paznočki *Luginland* ni hotel ali znal povedati nevednemu ljudstvu, kje da uprav tiči nevarnost za narodni obstanek slovenstva in na katerem kraji se ima pričeti vsaka stvarna reforma našega šolstva!

V očigled taki plitvi razsodnosti moramo pač vsklikniti: *Difficile est, satiram non scribere!*

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Čim bolj se bliža čas volitev za deželne zборе, tim živahneje postaja volilno gibanje. Na Štajarskem vršile se bodo volitve sicer še le v drugi polovici meseca avgusta, no volilni shodi so se že pričeli. V nedeljo bil je volilni shod v Račjem; za kandidata postavila sta se soglasno gg. Gödel-Lanoy in dr. Radaž. Istega dne obdržaval se je tudi volilni shod v Globokem pri Brežicah; mestu v nemški

katerimi se hranijo človeška in živalska bitja. In če tudi uživamo meso — saj je le v živalskem telesu preustrojena rastlinska tvarina. Ker je torej solnce življenski pogoj zeleni odeji zemljini, moremo se posredno imenovati vsi „sinovi solnca“, akoravno se le vladar kitajski nečimurno diči s tem pridevom.

Ne pozabimo, da so istega izvora vsi tehnično porabljeni rastlinski deli in da plamteči les, ki na ognjišči mehča jedi in v parnih strojih vzbuja silovito moč vodenih soparov, daje le ono gorkoto iz sebe, katere se je v tajni obliki „kemijske energije“ iz vsrkanih solnčnih žarkov v njem naložila. In bogata ležišča premogova so le delo žarkov, ki so pred tisoči let zbrali ogljenec iz zraka v debela nekdanjih gozdov; neizmerni zakladi speče solnčne sile so, ki čakajo pod odevajočo grudo probujenja. A oživljene opravljajo človeku ona dela, za koja mu je šibka lastna moč nedostatna.

V dolgih dobah zemljinega obstanka izžarelo je središče planetne skupine naše neizmerne množine oživljajoče sile v svetski prostor. Kako je mogoče, da silovito ognjišče ne

tabor ubeglega Snidersiča postavil se je gosp. Jerman kandidatom za deželni zbor.

Na Moravskem vršile so se včeraj volitve v kmetskih občinah. Kakor iz dosedaj došlih nam poročil izvemo, voljeni so razven jednega vsi od česke stranke postavljeni kandidati.

Med avstrijsko in ogersko vladno nastalo je radi požunjskega živinskega sejma zopet neko nesporazumljenje. Na galiških železnica dovolila so se namreč onim transportom živine, ki so namenjeni za Dunaj, olajšanja. V Pešti mislijo, da to škodi ogerskim interesom. Kakor „Fremdenblatt“ poroča, bo to nesporazumljenje kmalu odstranjeno.

Hrvatski sabor volil je včeraj odstopivšega dr. Šrama zopet podpredsednikom saborskim. Sabor razpravlja še vedno budget. Včeraj se je odobril proračun vladnega oddelka za nauk in bogočastje.

Tuje dežele.

V Poznani začne danes svoje delovanje društvo, katero bi utegnilo mnogo mnogo koristiti zatiranim poznanskim Poljakom. Namen društva je, varovati narodne pravice Poljakov na Nemškem. V to svrhu otvoril se je poseben bureau, kjer bode vsak Poljak lahko brez plačila dobil potrebne informacije v vseh zadevah, tičočih se kratenja narodnih pravic v političnem, narodnem ali verskem oziru.

Kakor smo že poročali, sestala se je v saboto v Londonu konferencija za rešenje egiptovskega vprašanja. Avstrijsko-ogersko državo zastopa pri konferenci grof Károlyi, Nemčijo grof Münster, Francosko Waddington, Italijo Nigra, Rusijo de Staal, Turčijo Musurus paša in Angleško minister vnanjih zadev, earl Granville in Childers. Seje so tajne. Angleška namerava Egiptu posoditi 200 milijonov frankov, ki se imajo pokriti iz egiptovskih dohodkov.

Iz Marokko se javlja, da je tamošnji sultan imenoval svojega sina Mulley Abdurrahmana sovladarjem. Abdurrahman prevzame tudi vojno ministerstvo in vrhovno zapovedništvo vojske.

Iz Vadi-Halfa se poroča, da je Mahdi nedavno napal oblegano mesto Chartum, da je pa bil zapoden in da je palo mnogo njegovih ljudi.

Dopisi.

Iz Kamnika 30. junija. (Izv. dop.) Zadnjo nedeljo je imela požarna bramba v Kamniku občni zbor. Iz poročil blagajnika in tajnika se razvidi, da je društvo v dobrem stanju. Naša požarna bramba ima čez 3000 gld. premoženja z gasilnim orodjem ter šteje jednega častnega, 30 podpornih in 45 delujočih udov. Koncem občnega zbora se je vršila volitev. Voljeni so bili sledeči gospodje: Poveljnikom

v gasne, od kodi se mu nadomestujejo troški? Očigled toplote, katero solnce le v jednem dnevu izda, ne moremo misliti, da bi na njem samem bila nakupičena množina goriva za milijone let! Izmed raznih mnenj, s kojimi so učenjaki skušali razrešiti to uganko, ne zadovoljuje nijedno po polnem. V najnovejšem času pa je objavil Siemens hipotezo, ki na videz povoljno odgovarja na vprašanje.

Genijalni strokovnjak stavlja na mesto neznanega étra, ki polni po občnih mislih svetovni prostor, neizmerno razredčeno ozračje lahkega vodenca in njegovih spojin z ogljencem. Atmosfere težjih plinov: dušča kislica in ogljenčeve kisline pa obdajajo planete. Privlačnost solnca zbira one lahke plinove na njegovih tečajih. Sredobežnost na sukajočem se solnci pa jih tira proti ravniku. Potoma se vodeneč, njega spojine z ogljencem in kislec tolikanj zgosté, da razžaré ter s plamenom zgorijo. Pri tem nastane ogljenčeva kislina in vodeni sopar kakor iz gorečega lesa; saj je slednji tudi sestavljen iz ogljenca, vodenca in nekoliko kislega. Sredobežnost odbija one proizvode solnčnega ognja, ter je vrže v svetski prostor nazaj. Slično pa, kakor solnčni

Josip Močnik, namestnikom Fran Fišar, blagajnikom Ivan Pujman, tajnikom Vekoslav Vremšak, voditeljem plezalcev Dragotin Reš, namestnikom Ivan Karolnik ml., voditeljem brizgalničarjev Janej Pečnik, namestnikom Fran Jašovec, vodjo varuhom Cvetko Kregar, namestnikom Gregor Slabajne, zaupnikom Fran Jašovec, Josip Adamič, Ivan Knez.

Omeniti mi je še, da je kamniška požarna bramba prvih ena na Slovenskem, katere ima strogo slovensko poveljništvo. Živela na mnoga leta!

K.
Iz St. Lovrenca ob Temenici 22. junija. (Izv. dop.) Pri nas prigodila se je v vasi Kukenberk žalostna nesreča. V tej vasi biva danes oženjen posestnik Janez Andolšek s tremi otročiči; prejšnji dan imel jih je četvero. Sicer je mož pošten kmetovalec ter jako marljiv. Na dan sv. Alojzija šel je s svojo ženo na polje ter je tam s svojo družino turšico okopal. Pustil je doma starejšega dečka, starega sedem let, in najmlajšega sinka, v starosti jeden in polu leta. Starejši bratec, ko je sam z malim bratcem doma ostal, šel je iz hiše na vrt ter se igral. Ali natorna sila mu pride ter gre za pod, bratac pa pusti na vrtu pod neko smereko. Starejšega dečka ni bilo delj časa nazaj. Ko pa pride, vidi, da bratac ni ondi, kjer ga je bil pustil. Gré ga iskat okolo poslopja ter pride do luže, ki se je bila vsled stalnega deževja zelo napolnila, in ož žalost! bratac zagledal je v luži mrtvega znak ležati vrhu vode. Akoravno šibek, vender ga izleče iz luže ter nese ga v hišo in položi na tla. Takoj teče na polje in pokliče mater domov, rekši, da je bratec lačen, pozove jo, naj hitro domov ide. Mati takoj vse pusti in hitro domov teče. Ko stopi v hišo, vidi, da je sinek na tleh mrtev. Jame kričati in klicati sosede na pomoč, pa vse je bilo zamán, dete je bilo po polnem mrtvo. Komisija je tudi potrdila, da se je otroče res utopilo in da ni bilo ničesar drugega povod njegovi smrti.

Naj bi vender stariši raje male otroke seboj na polje jemali, ako ni priložnosti, gotovim varuhom otroke prepustiti, da bi se izognili takim nesrečam.

Dostavljam še, da je tudi v temeniški dolini vsled deževja voda Temenica svoj breg prestopila ter seno, ki je glavna piča domači živini, po polnem uničila. Modro in zelo potrebno bi bilo, da bi velikološka županija to naznanila okrajnemu glavarstvu ter prosila pomoči, ali pa pomanjšanja davkov. Drugi poljski pridelki še precej obetajo, in v vinogradih vse lepo kaže razven v Gradišah, kjer je toča vse pokončala.

Razne vesti.

— (Povodenj v Galiciji.) Podrobna poročila iz Galicije nam slikajo z živimi bojami strašno katastrofo, ki je zadelo ubogo tamošnje prebivalce.

žarki v rastlinah razkrojvajo ogljenčeve kislino in vodo ter ju spajajo zopet v gorljivo tvarino — les, slično delujejo na imenovane plinove, dokler so še razširjene v svetovnem prostoru posled odboja od solnca. Tako se razkrojajo v zopet gorljive plinove, ki se potem vrnejo na tečaja solnčne mase, in krožni tok more se zopet početi! „Od neba pride, do neba zopet ide“ večni vse oživljajoči tok!

Ako je duhovita Siemensova hipoteza resnična — dokazov ima mnogo za se — potem smo prepričani, da je svetilna in toplotna moč solnca v nespremenjeni stópinji za najdaljno prihodnost ohranjena in da ne bo prenehalo svetovno plame prižigati sleherni žar na zemlji, od onega silnega, ki razgreva peči in goni parne stroje do milega ognja, ki plamti v naših sreih!

Pomisliki pa se nam rodé iz drugih razlogov: zaloga solnčne sile v ležiščih premoga in v lesu dreves se vedno manjša; premog ne nastaja več, gozdi se pustošijo; kaj potem, ko bo obojega zmanjkalo? Neumorno v skrivnosti naravine prodirajoči duh človeški ne obupa pred to možnostjo!

Nimamo li uže dynamo-električnih strojev,

Cele vasi so pokončane in njihovi lastniki so veseli, da so rešili samo življenje. V mestih, katerih ni dosegla voda, je na stotine beguncev, ki togujejo v presilni bedi. V marsikaki vasi ne stoji nobena koča več in tudi dokaj ljudi je potonilo. Ceste so podrte in preplavljene, promet deloma nemogoč. Celi travniki so izginili, in cvetoča polja je pokrilo prodnje.

— (Dr. Schliemann), znani iskalec grških starin, povrnil se je iz Tirinsa v Atene. V prvem kraju je izkopal prestaro hišo, ki je jednako zidana, kakor jih opisuje Odiseja. Zidovje je od navadnega apnenca in ilovice; na zvonanjih stenah se je ohranila apnena skorija, ki kaže tu in tam slikarije. Na mnogih krajih so napravljeni ornamenti, po polnem podobni onim, ki so jih dobili v Mikenah, v Šparti in Menidhi. Grška vlada namerava izkopavanje dovršiti.

— (Italijanska idila.) Po Carrari hodila je 17. t. m. tolpa kacic 60 oseb po glavni cesti in z nožem napadala vsacega, kdor je prišel mimo. Kmalu se je polastil nepopisen strah prebivalcev malega mesteca; hišni posestniki so zapirali hišna vrata in jih zabijali. Še le čez dolgo časa je prišel oddelek vojakov, ki je razgnal razsajajočo tolpo in kolovodje prijel. K sreči ranjenci niso hudo zabodeni; upati je, da jih večina okreva.

— (Eleganten „prosjak“.) Lord Somerset, jeden izmed najlegantnejših angleških aristokratov, sprehaja se uže več dni v bal-toaleti po londonskih ulicah; za njim hodi livriran sluga, ki vozi mehaničen klavir z napisom: „Za uboge!“ V glavnih ulicah obstaneta, sluga zapoje pesmico, gospod ga spremlja in potem pobirata po bližnjih hišah za uboge. Vsak večer prinese lord velike svote domov, katere takoj pošlje zavodom za reveže.

— (Kava v nevarnosti!) Tako zvana peresna bolezen pravega kakovca (*Coffea arabica*) se vedno bolj širi, in ako ne znajdejo pripomočka zoper to bolezen, bode kave vedno manj. Na izhodnji Javi je uže popustošila velikanske zasade, in sedaj čitamo v listih, da je zašla bolezen uže v osrednji Javo. Letošnji pridobitek je v veliki nevarnosti in mogoče je, da bodo cene kavi kmalu poskočile.

— (Nezaupen kralj.) Maoriskega kralja, ki biva sedaj v Londonu, jel je pretečene dni boleti vrat. Poklical je angleškega zdravnika. Ljudje, ki so bili v predsobi, čuli so kmalu po vstopu zdravnikovem, kako je kralj jezno zakričal, doktor pa je hitrih korakov zapustil vladarja. Le ta je ves razdražen prišel k svojemu spremstvu in dejal: „Pomislite, ta nesramni angleški mazač mi je hotel pogledati skozi usta v moje telo, da bi spoznal skrivnosti mojega No, pa sem ga tudi pošteno zapodil! . . .“

Domače stvari.

— (Deputacija.) Danes jutraj ob 10. uri poklonila se je novo-imenovanemu predsedniku deželne sodnije, g. Kapretzu, deputacija kranjske

katere goni pad vode v rekah in slapovih, nismo li videli na lanski dunajski razstavi peči, koje razgreva električni tok, in hitrovarje, v katerih vsled nevidljivega toka žareča elektrodna žica opravlja službo na ognjišču gorečega lesa in premoga?!

Pa zakaj bi se posluževali težavno rabljivih in dragocenih sredstev, ko moremo naravnost iz solčnih žarkov pridobiti potrebno vročino! S pomočjo zbiralnih leč in jamastih zrkal je mogoče, poljubne množine solčnih žarkov zediniti v jedni točki, kjer delujejo, kakor najjačji ogenj. Uže davno poznajo take priprave. Plutarh pripoveduje, da so device Vestalke z zažigalnimi zrkali ugasli „sveti ogenj“ zapaljevale, Arhimed je, kakor se poroča, užgal ladije, oblegajoče Syrakuse leta 214 pred K. tudi z enakimi zrkali. Na isti način je Prokel leta 514 po K. uničeval brodovje Vitalijanovo pred Carigradom. V 17. in 18. stoletju so poskusi z velikimi zažigalnimi zrkali njih čudovite učinke potrdili. Leta 1774 sta Brisson in Lavoisier z zbiralnimi lečami raztalila baker v pol minute in železo v le malo daljšem času. Leta 1878 so na pariški svetovni razstavi poskušali

notarske komore, obstoječa iz g. prvomestnika dr. Zupanca ter iz gg. dr. Rudeža, dr. Voka in Gogale. Starosta kranjskih notarjev, dr. Zupanc, nagovoril je sodnijskega predsednika s sledečimi toplimi besedami: „Vest, da je Nj. veličanstvo Vas, preblagorodni gospod, blagovolilo imenovati predsednikom ljubljanske deželne sodnije, obradostila je vse prebivalstvo, v prvi vrsti pa notarje kranjske. Imenom svojih tovarišev imamo čast, izjavljati Vam svoje veselje ter izražati željo, da bi Vi, visokočestiti gospod sodnijski predsednik še mnogo let vodili pravosodno upravo v okrožji naše deželne sodnije. In ker je tudi institut notarjev važni justični faktor, ker pristaja Vam kot predsedniku deželne sodnije nadzorstvo o poslovanji notarjev in notarske komore, priporočamo Vaši naklonjenosti ves notarski institut in vse notarje vojvodine kranjske. Bog Vas ohrani pri polnem zdravju mnogo let v prospah pravosodja in v blagor naše domovine.“ Vidno ginjen zahvalil se je počasteni gospod deputaciji ter ji zagotavljal, da se bode vedno tudi potezal za interese notarskega stanu.

— (Na ulicah ustavili) so včeraj ob 9. uri posestnika Fr. K. po domače Žerovca iz Virmaš pri Škofji Loki, ko je šel iz gostilnice pri „avstrijskem cesarju“, pred franciškansko cerkvijo trije neznan fantje, od katerih napadeni misli, da so iz Mengiša ali Trzina; vabili so ga naj gre z njimi, da se bodo „kaj pogovorili“; ker se je branil iti, rekel je jeden: „Kaj ga boš prašal, primi ga, pa mora iti z nami!“ Ob jednem ga je prijel za sukno in ko se je K. branil, udaril ga je jeden fantov s pestjo na desno stran glave; no to je napadeni K. potegnil revolver iz žepa in vstrelil v zrak. Fantje so potem stekli proti Slonovim ulicam. Najbrže so hoteli fantje K., o katerem so morda vedeli, da rad igra, pripraviti k igri, da bi ga bili obrali.

— (Preskušnje v podkovski šoli) vršile so se 26. in 27. junija pred izpraševalno komisijo, kateri je predsedoval začasni vodja podkovske šole, g. dr. vitez Karol Bleiweis Trsteniški, in katere člani so bili c. kr. okrajni živinozdravnik g. Ferd. Gaspari in učitelj podkovske šole, g. Edvard Šlegel. Kovačev, ki niso obiskali podkovske šole, bilo je devet, sedem Kranjcev in dva štajarska Slovence. Vsi prestali so skušnjo s povoljnim vspehom. Učencev podkovske šole bilo je deset, vsi z Kranjskega; izprašani so bili iz podkovstva in nauka, kako se ogleduje klavna živina in meso, vsi so prestali skušnjo z dobrim vspehom, posebno odlikovala sta se Janez Tomažič iz Vipave in Anton Žorž iz Goč, okrajja postojnskega. Pri skušnji bil je pričujoč g. deželni poslanec Robič kot odbornik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (Včerajšnji veliki semenj) bil je precej dobro obiskan, da si imajo sedaj kmetovalci obilo dela na polji. Prignalo se je 1537 komadov živine, med njimi nad 400 konj, in sicer veliko lepih, katere so za visoke cene pokupili konjski trgovci iz Laškega, Koroškega in Tirol-

solnčne žarke kot gorivo porabiti, in pokazalo se je, da jih moremo upotrebljati za kuhanje jedi in kot gonilno moč. Pierson je v malem stroji, čegar zrkalo je imelo 0,2 m² površja, 0,5 kg. govedine v polovici minute spekel; in Mouchot je s pomočjo reflektorja, 20 m² velikega, kuril parni stroj, čegar kotel je držal 100 l. vode. Dne 22. septembra je v komaj pol ure nastali sopar v moči 3 atmosfere vzdigovati začel 1500 do 1800 l. vode na 2 m. višočine. Lansko leto je E. S. Morse v Zedinjenih državah javljal o novi pripravi, s kjo je kuril sobo. Za kurjavo so mu služili solnčni žarki, peč so nadomestovale črne skrilje, na zunanji steni hiše pribite, in cevi od njih v sobo speljane. Vzlic skrbnega ventilovanja bila je toplina 20 do 30 C. od ranega jutra do popoldne pozimski čas v sobi redna, če v nemar pustimo le malo, posebno mrzlih dni. Ako oblaki zakrivajo solnce, njegovih žarkov seveda ni mogoče rabiti. Brez dvojbe bode duh človeški izumil način, svitlje žarke ravno tako shranjevati, kakor elektriko v „accumulatorjih“, in v pozni dobi pretéče pomankanje goriva ljudi ne bo spravilo v zadrego!

Ferd. Seidl.

skega. Tudi goveje živine je bilo do 500 glav, a pitane jako malo. Vender so živinski kupci iz Trsta, Pulja in Gorice precej pokupili in dobro plačali.

— (Prijava) je policija včeraj jako nevarnega človeka Janeza Brunška, ki je bil pred kratkim še le izpuščen iz ječe in kateri je sumniv, da je okradel pušico v cerkvi na Brezjah in pokradel zadnje dni iz pušic pri raznih znamenjih v Ljubljani.

— (Ukraden osel.) Posestnici v Lesnem Brdu ukraden je bil v noči od nedelje na ponedeljek velik osel, za katerega se je cigan Hudorovič v nedeljo popol. botal. Policija je včeraj cigana Hudoroviča pripravila in izročila sodnji. A ukradenega osla so drugi cigani odgnali preko Viča v neznan kraj.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Zadnjo soboto bil je zatožen 26letni Jurij Hace iz Podcerkve pri Ložu, ponočni čuvaj in cerkvenik, hudodelstva uboja. 14. aprila t. l. pili so fantje iz Podcerkve v Nadlesku, v gostilnici Janeza Kržiča; med njimi je bil tudi zatoženi Jurij Hace, potem Janez Žnidaršič in Anton Hace. V gostilnici začel se je prepir med fanti, posebno med zatoženim Jurijem H. pa Antonom H. Zatoženi pa je šel kmalu domu iz Nadleska, da bi svoj posel kot cerkvenik in ponočni čuvaj izvrševal. Anton Hace je bil nekoliko pijan in se je na poti domov vlegel in zaspal. Ko je pozneje njegov brat France domu šel, ga je zbudil in saboj vzal. Po poti sta srečala Jurija H., kateri je ponočno stražo imel. Anton H. se je koj v Jurija H. zaletel, oba sta se sprijela in na tla podrla. Janez Žnidaršič jih je pomiril in odpravil Franceta H. proč. Anton H. se je pa hotel še enkrat zaleteti v Jurija H. Čuvaj ga je na to s sulico tako močno po glavi udaril, da mu je črepinjo prebil in mu možjane poškodoval, vsled česar je Anton Hace 1. maja t. l. na vnetji možjan umrl. Zatoženi Jurij Hace ne taji dejanja, izgovarja se pa, da se je le branil, ker se je bal za življenje. Porotniki (načelnik g. Anton Klein) potrdili so prvo glavno vprašanje na uboj, a vprašanje, da je prekoračil meje brambe v sili, zanimali so z 11 glasovi proti jednemu; vsled tega je bil Jurij Hace od obtožbe zaradi hudodelstva uboja oproščen in kriv spoznan prestopka zoper varnost življenja, ter obsojen na tri mesece ječe, poostrene vsak teden s postom; vrh tega mora očetu ubitega plačati 6 gl. za zdravnika in 2 gl. 80 kr. za pogreb. Kar več zahteva oče ubitega, mora izterjati civilnim pravnim potom.

— (Hudodelstvo ropa.) Včeraj je bil zatožen 20letni pek Cene Cegnar, vulgo Kne-deljnov iz Drulovega (okraj kranjski), zaradi hudodelstva ropa. Dne 19. marcija t. l. so pili v neki gostilni v Laborah zatoženi Cegnar, France Šifrer in Pfeifer. Cegnar je imel na klobuku tri racmanova peresa in Šifrer ga vpraša, če mu jih proda. Pobotala sta se konečno za 6 kr.; potem kažeta Šifrer in Pfeifer jeden drugemu svoje žepne ure, na kar sta zatoženi Cegnar in Pfeifer zapustila gostilnico. Pfeifer se je kmalo ločil od Cegnarja, ki je srečal svojega očeta, s katerim je šel potem dalje. Ko sta prišla mimo stražnice Rudolfove železnice, zapusti zatoženi svojega očeta in ide v stražnico, kjer je stražnik Tavčar neopravičeno žganje prodajal. Ob jednem je prišel tudi Pfeifer v stražnico, kjer so skupaj žganje pili. Čez nekaj časa prideta dva dečka v stražnico in povesta, da ju je zvonaj nek mož prašal za pot na Breg. Precej odide zatoženi Cegnar iz stražnice in vrže za onim možem, ki je bil Šifrer, nekaj peska in kamenja. Jeden izmed dečkov, Kajetan Pogačnik, gre za Cegnarjem, kateri se obrne in vpraša Kajet. Pogačnika, če ni li kacega kola ali sekire pri rokah. Cegnar potem zagleda malo ročno sekuro, ki je v veži stražnice na zidu slonela, jo vzeme hitro in zleti za Šifrerjem; za njim jo vdereta sin stražnika Tavčarja in Pogačnik, da bi videla, kaj se bode zgodilo. Cegnar je začel s sekuro Šifrerja po hrbtu tolči in fantoma zavpije: „Otroci, nazaj!“ na kar sta res zbežala in tekla v stražnico. Zatoženi Cegnar potolkel je potem Šifrerja na tla in ga vrgel v jarek. Tam ga je oropal, vzal mu uro z verižico in 4 gl. denarja, nov nož in ruto. Cegnar potem pride v stražnico nazaj. Stražnik Tavčar je stopil ravno iz stražnice, ker je imel priti vlak, in videl je Šifrerja kakih 50 korakov od stražnice ležati; šel je

tja in ga peljal v stražnico, kjer je tožil, da ga je Cegnar oropal in natepel. Šiferer je čez dva dni žandarjem ovadil rop, na kar so preiskavali Cegnarjevo stanovanje, a našli so samo racmanova peresa, katere je bil Šifererju vzel, družega pa ni česar. Cegnar danes odločno vse taji, a priče mu vse dokažejo. Porotniki (načelnik g. Anton Klein) so vprašanje na rop jednoglasno potrdili, in je bil Cene Cegnar obsojen na pet let težke ječe, poostrene s postom vsak mesec, tavnico in trdim ležiščem 19. marc. vsacega leta. — Kazen petih let ječe odmerilo je sodišče Cegnarju zato tako nizko, ker Cegnar še ni bil 20 let star, ko je izvršil rop.

— (Pretep.) Dne 28. t. m. zvečer proti 8. uri sta se prepirala 14letna pastirja Fr. F. in Vide P. iz Brezovice z 22letnim Francem K., ki je konečno s prekljo pogljal oba fanta v beg. Fr. F. je skočil v bližnji hlev in pogledal potem skozi okno, kje da je France K. Poslednji ga je opazil in sunil s prekljo v desno oko. Vслед tega bode vboji pastir osleplil na ranjenem očesu.

— (Opis) krškega okrajnega glavarstva v zemljepisnem in zgodovinskem oziru. Z načrtom krškega mesta in zemljevidom krškega okrajnega glavarstva. S sodelovanjem šolskih voditeljev v okrajih izdal in založil J. L. V Ljubljani. Založil Ivan Lapajne v Krškem. Natisnil R. Milic. Cena? — To je naslov novi knjižici, ki je kot ponatis iz „Učiteljskega Tovariša“ izšla te dni. Marljivi g. pisatelj opisuje krški okraj na način, kakor to stori učitelj učencem v nižjih in višjih razredih ljudske šole; s svojim spisom je naredil začetek „domoznanstvu“, kakoršnega živo potrebujemo za naše ljudske šole. Jezik je čist in umeven, tvarina jako pregledno vravnana in zanimivo pisana. S to knjižico je g. ravnatelj Lapajne pričel prav hvaležno in zaslužno delo. Želimo, da bi mu kmalu sledili sodrugovi ter na enak lep način opisali druge zanimive kraje naše domovine in tako znašali gradivo za opis skupne Kranjske.

— (Iz šolskih krogov.) V zadnjem času bilo je čitati že nekaj člankov o razmerah učiteljev na štirirazrednicah. Toži se v istih o neki napaki, ki pa ne zadeva le učitelje štirirazrednic, marveč kranjsko učiteljsko sploh. Pravi se: Učitelji štirirazrednic imajo — razven nadučiteljev — premajhne plače, da jim ni moč stanu primerno živeti, da si ne morejo omisliti v daljšo izomiko potrebnih knjig in časopisov, ker se jednake šole (štirirazrednice) nahajajo le v večjih krajih, kjer bivajo i razni uradniki, da je vsled tega tudi življenje mnogo dražje in drugačno, nego li v kaki priprosti vasi. Imamo pa celo mesto in precej trgov, kjer ni štirirazrednic, so pa po večjem vsi c. kr. uradi in morda tudi tovarne, da je vsled tega tak kraj za učitelja z bornimi 450 do 500 gld. letne plače prava dolina solza. Kako bi učitelj v imenovanih krajih tudi pri največji štedljivosti kaj prihranil za prihodnost, da bi svojim otrokom boljše odgojo dal, ko nima niti najpotrebnejšega, ko mu je trpeti ponajvečkrat pomanjkanje! — Li naj bodo učiteljevi otroci samo pastirji, li naj ostanejo, ako so nadarjeni, brez vse boljše izomike, koje jim učitelj sam dati ne more? Ako si predočujejo naši narodni zastopniki, v katere je tudi ljudsko šolstvo stavilo vse nade, imenitnost ljudske šole, katera stori otroka še le pripravnega za višjo izomiko, katera polaga temelj vsem poznejšim vedom, ne bodo nas pustili še nadalje v neznošnih stiskah ter nam vsaj nekoliko boljše težavno stanje. Kako primerno piše „Ljublj. List“ v uvodnem članku „Schulverein“ itd., v katerem pravi med drugim: „Ko bi to društvo bilo pravo šolsko društvo, predstavljati bi nam morala vneta domišljija po gosto natlačeni dvorani izstradane postave onih nesrečnežev, katere je nemila osoda priklenila v zaduhlo ozračje naših šolskih ljud. šol.“ Tedaj pričakujemo tudi mi o deželnem zboru, da se bode pri priliki spomnil učiteljske bede. Ne ozira naj se pa le, je šola štirirazredna ali manj, ampak krajevne razmere naj bi bile glavno vodilo pri določevanju učiteljskih plač, kar uže — deželna šolska postava z leta 1879. zahteva. Gotovo ni preveč, ako prosimo, da bi vsi nadučitelji imeli v krajih, kjer se nahajajo razni c. kr. uradi itd., naj je uže štirirazrednica ali ne, jednake plače z nadučitelji štirirazrednic, vsi drugi stalno na-

meščeni učitelji na takih šolah pa vsaj po 500 gld. Ako se bode to enkrat doseglo, storilo bi se i onemu večnemu, šoli gotovo kvarljivemu preseljevanju konec. Petletnice uravnavale naj bi se po dotičnih plačah.

— (Novomeška meščanska straža) priredi dne 13. julija 1884 povodom obletnice pohoda Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa v Kranjski dopoldne ob 1/2 9. uri cerkveno parado, popoldne ob 2. uri odhod iz mesta v Žunhovo hosto, kjer se bode na prostem vršila ljudska veselica.

— (Vrtna veselica) slovanske čitalnice v Trstu se je sijajno vršila. Vrt je bil krasno razsvitljen z lampijoni in obilo odličnega občinstva zasedalo je lepe prostore. Gosp. dvorni svetnik vitez Rinaldini prišel je v imeni namestnikovem; med drugimi dostojanstveniki omenjamo ekselence gosp. predsednika deželne nadsodnije barona Kemperla, ki je z mnogimi družimi višjimi uradniki počastil čitalnico. Proti večeru je dež jel nagajati in gostje so se umaknili v krasne notranje prostore. Tam se je program jako točno izvršil, potem pa se je začel živahen ples. Zadnji pari so zapuščali uže pri belem dnevu nove prostore čitalnične. Vsi gostje so polni hvale lepega tega večera, s katerim je čitalnica otvorila svoje krasno novo domovje.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Pariz, 1. julija. Včeraj (30. junija) od 9. ure zjutraj do danes zjutraj so v Marseilleu pomrle tri osebe za kolero. V Toulonu od 11. ure zjutraj do 7. zvečer le en sam bolnik za kolero umrl.

Dunaj, 1. julija. Na Moravskem sta pri deželnozbornskih volitvah v kmetskih občinah obe stanki obdržali svoje sedeže, le v Jamnicah zmagal je česki kandidat; v Ogerskem Hradiši prodril je proti kandidatu českega volilnega odbora drug Slovan, Pavlica. Trst, 1. julija. Poslanec Vitežič upokojen kot finančni nadsvetovalec.

Rim, 30. junija. Nekateri listi poročajo, da sta dva delavca, ki sta se vrnila iz Toulona čez Alpe v Italijo, zbolela na kolero in da je jeden uže umrl; drugi poročajo, da je zbolel le jeden delavec.

London, 30. junija. Spodnja zbornica je zavrgla s 190 glasovi proti 148 Gladstona, da bi se postavil grajalni votum pred druge točke dnevnega reda. Göschen je predlog zavračal, ker je Gladstone prej izjavil, da mu je debata neljuba, to glasovanje ne pomeni nikacega poraza vlade.

Telegrafčno borzno poročilo

z dne 1. julija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.25
» » » srebro	81.45
Zlata renta	102.15
5% avstr. renta	95.65
Delnice narodne banke	850.—
Kreditne delnice	298.50
London 10 lir sterling	121.70
20 frankovec	9.67*
Cekini c. kr.	5.76
100 drž. mark	59.50

Uradni glasnik

z dne 1. julija.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. glavarstvu v Kranji za katastralno občino Luže; poizvedbe dne 12. julija; pri c. kr. sodnji v Škofji Loki za katastralno občino Sv. Miklavža (Martinji Vrh); poizvedbe 10. julija; pri c. kr. okr. sodnji v Krškem za davkarsko občino Krško; poizvedbe dne 16. julija. **Dodaja:** V sredo 16. julija dopoldne ob 10. uri na rotovži javna dražba za dodajo 100 sežnjev suhih bukovihi drv, 24 ali 21 do 22 palcev dolžih. **Eks. javne dražbe:** V Radečah Jos. Oblaka iz Radeč (3140 gld.) dne 12. avg., 12. sept. in 14. okt. — V Vipavi Fr. Prelca iz Slapa (650 gld.) dne 6. avg., 6. sept. in 7. okt.

Tujci.

Dne 29. junija.

Pri **Maliči:** Merkert, zasebnica, iz Hartheima. — Teller, geolog; Merbs, fabrikant, s soprogo; Rau in Hradez, trg. potovalec, z Dunaja. — Gross, trg. potovalec, iz Budimpešte. — pl. Schiwitzhofen, želez. uradnik, s soprogo, iz Zagreba. — Lakner, suknar, s soprogo, iz Kočevja.
Pri **Slonu:** Jama, c. kr. umir. višji finančni svetnik, z Dunaja. — Diamant, trgovec, iz Prage. — Stern, trgovec, iz Zagreba. — Wallmann, zasebnica, iz Trsta. — Rausch, hišinja, iz Maribora. — Lenk, gosp. svetnik, iz Kottnigbruna. — Hmelak in Vidmar, posestnika, iz Lokavca.
Pri **Tavčarji:** Pader, trgovec, z Reke. — Debelak, šivilja, iz Tenetiča.
Pri **Bavarskem dvoru:** Kadits, ekonom, iz Ogerske. — Haydu, trg. popotnik, iz Gradca. — Weber in Ehrenberger, želez. uradnik, iz Beljaka. — Mayer, posestnik, iz Feldkirchna. — Pesold, posestnik, iz Stanata. — Penca, usnjari, iz Mokronoga. — Walwasihi, konjski trgovec, iz Monce.
Pri **Avstr. carji:** Grasmuk, hišnica, in Kagemeister, zasebnica, z Dunaja.

Umrli so:

Dne 29. junija. Janez Knaute, sin tovarn. paznika, 51 l., Dunajska cesta št. 27, otrpnenje pluč po mrtvotvu.

Dne 30. junija. Albert Adolf Juvan, 3 mes., sin črkostavca, Gradaške ulice št. 18, driska. — Franc Kramer, kanonik, 84 l., Pred škofijo št. 14, za starostjo.

Srečke

z dne 28. junija.

Dunaj:	24	25	41	52	48.
Gradec:	11	79	78	71	42.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
28. junija	7. zjutraj	735.09	+12.8	vzh. sl.	d. js.	0.00
	2. pop.	734.89	+20.2	jvzh. sl.	»	
	9. zvečer	736.76	+15.0	zpd. sl.	s. js.	

Zmožen kovač

in (59) 3—3

živinozdravniški pomočnik

išče se za neki najobljudeni kraj na Notranjskem. Ponudbe prosil se na uredništvo tega lista.

Jarnej Žitnik

črevljar

Preširnov trg v Ljubljani

priporoča svojo

novo urejeno veliko zalogo

obuval za gospode, gospe in deca

Naročila izvršujejo se po meri moderno, solidno in najceneje, in naročbam z dežele se kar najhitreje ustreza.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova knjigarna v Ljubljani.